

L'AIC I LA PREVISIÓ SOCIAL COMPLEMENTÀRIA

CCOO i UGT han signat, el divendres 27 de novembre, l'**Acord Interprofessional de Catalunya (AIC) 2015-2017**, que tindrà vigència fins al 31 desembre 2017.

Aquest acord signat amb les patronals Foment del Treball, Fepime i Pimec actualitza els anteriors AIC i recupera el diàleg entre els agents socials a Catalunya, que va patir un greu atac amb la Reforma Laboral de l'any 2012, aprovada per PP i CiU.

En el marc de procés participatiu endegat per **CCOO**, 11300 persones afiliades han participat en el procés de consulta interna, validant la signatura de l'AIC 2015-2017.

El gran objectiu sindical de l'AIC és desenvolupar el **marc català de relacions sociolaborals**, potenciant l'articulació de la negociació col·lectiva a Catalunya, i impulsar instruments i iniciatives per a una millor regulació de les relacions laborals mitjançant la negociació i l'acord, ja que la seva signatura suposa disposar d'un instrument estratègic per fer front a la reforma laboral, en especial, combatre els intents d'afeblir la negociació col·lectiva, evitant el bloqueig i la pèrdua de vigència dels convenis, i introduir límits a la unilateralitat que la reforma atorga als empresaris en determinats aspectes, en especial inaplicacions, flexibilitat i lliure disponibilitat.

Com a dada de referència, cal tenir en compte que al 2015 la negociació col·lectiva a Catalunya afectarà a 167 convenis sectorials que regulen les condicions laborals de més de 1.000.000 de treballadors i treballadores.

Aquest element d'articulació dels convenis i d'establir objectius generals dels diferents nivells de negociació col·lectiva és un element especialment important en qüestions com la "**previsió social complementària**" ja que el desenvolupament dels plans de pensions del sistema d'ocupació ha posat sobre la taula una dualitat de condicions de treball entre treballadors i treballadores de les gran empreses i els de les petites empreses. No oblidem pas que el 80% de les empreses tenen menys de 10 treballadors y un 95% en no passen del 30. Per tant, la capacitat d'articular espais de negociació i reforçar la negociació confederal i els convenis sectorials és un important avenç pels interessos dels treballadors, especialment els de les petites i mitjanes empreses.

Un dels objectius sindicals que l'**Àrea de Previsió Social Complementària de CCOO de Catalunya** ha proposat dins els objectius de la Negociació Col·lectiva pel 2016 és l'**extensió de la previsió social complementària a la**

petita i mitjana empresa a través del convenis col·lectius d'àmbit sectorial, desenvolupant plans de pensions de promoció conjunta de sector, en els que patronal i sindicats representatius facilitin la seva extensió i la participació social en el seu desenvolupament.

Per aquests motius, a més a més de la valoració general positiva que mereix l'acord i signatura de l'AIC 2015-2017, cal afegir la consideració especialment satisfactòria que l'esmentat Acord Interprofessional de Catalunya reculli un capítol dedicat a la previsió social complementària.

El Títol VII, sobre **CONTINGUTS DE LA NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA**, inclou un Capítol XI sobre **PREVISIÓ SOCIAL COMPLEMENTÀRIA**.

El seu contingut queda així:

1.- L'extensió de la previsió social complementària és un factor positiu en el sistema de relacions laborals.

2.- Les parts signants de l'Acord Interprofessional de Catalunya acorden constituir una comissió de treball específica en matèria de previsió social complementària. Aquesta comissió té l'objectiu d'estimular i promoure iniciatives que impulsin la previsió complementària a Catalunya.

Ara cal desenvolupar aquest acord a nivell general, al sector i també a l'empresa. A nivell general constituint la comissió a la qual es fa referència i concretant d'una vegada la formalització d'un àmbit específic per a la previsió social complementària dins el Tribunal Laboral de Catalunya. A nivell de sector, portant la negociació de la constitució de plans de pensions de promoció conjunta a la negociació dels convenis sectorial que faciliti l'accés als plans de pensions d'ocupació als treballadors i treballadores de la petita i mitjana empresa. I finalment, portant a l'àmbit de l'empresa la formalització d'instruments de previsió social complementària, el seu seguiment i la participació dels treballadors i treballadores afectats.

La signatura de l'AIC 2015-2017 és per tant un motiu de satisfacció però **també representa un repte** per aprofitar les possibilitats reals de desenvolupar-ho i portar els seus continguts fins l'últim racó i àmbit de la negociació col·lectiva.

Jordi Giménez Maluenda
ÀREA DE PREVISIÓ SOCIAL COMPLEMENTÀRIA
CCOO de CATALUNYA